

Resolució 169/2020, de 27 de febrer.

Número d'expedient de la reclamació: 66/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Gavà

Informació reclamada: Informes de Secretaria i d'Intervenció del 2019.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La resposta donada al regidor quasi bé un mes després de la seva sol·licitud és extemporània i es produeix un cop ha operat el silenci administratiu amb efecte estimatori, de manera que la resolució expressa extemporània posterior no podria ser contrària a aquest sentit estimatori, tal i com disposa article 24.3.a de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. La invocació que fa l'Ajuntament de Gavà que la sol·licitud d'informació li comporta una tasca complexa d'elaboració per justificar que no la pot atendre no s'adequa a l'article 164 TRLMRLC, que no preveu, a diferència del règim general de l'LTAIIPBG (article 29.1.b), que la tasca complexa d'elaboració pugui motivar la inadmissió de les sol·licituds d'informació d'una persona regidora. Com ja ha quedat establert, el règim d'accés dels regidors i regidores és una manifestació d'un dret fonamental i es garanteix en unes condicions privilegiades en relació amb el règim general, de manera que no solament els límits són notablement més reduïts, sinó que tampoc es contemplen a la legislació de règim local causes d'inadmissió per restringir-lo. Això sens perjudici que, en relació amb la sol·licitud objecte de reclamació, no sembla que hagi de ser complex recopilar uns informes d'Intervenció i de Secretaria que deuen estar perfectament identificats i arxivats. En aquest sentit, cal refutar que pugui ser equiparada la complexitat d'elaboració amb el volum d'informació demanat, i si bé podria justificar una certa demora en el lliurament de la informació pel temps necessari en recopilar-la, no pot justificar la desestimació de l'accés. Resulta també estrany al règim d'accés dels electes locals la petició de concreció que l'Ajuntament va fer a la persona reclamant, després d'afirmar que la seva petició era genèrica, requerint-lo a identificar l'informe que volia consultar. Fins i tot si fos aplicable l'LTAIIPBG al cas, la petició de concreció de la sol·licitud prevista a l'article 28 està reservada per a les sol·licituds que són imprecises, i aquesta no ho és, sinó que és perfectament clara en la seva formulació: tots els informes d'Intervenció i de Secretaria, o d'ambdós òrgans conjuntament, del 2019. Pel que fa a la justificació de tenir els expedients en format electrònic, res s'hi objecta, ni res se'n desprèn als efectes de la qüestió que aquí s'analitza. De fet, la persona reclamant ha manifestat de forma expressa en l'escrit de reclamació que es va traslladar a l'Ajuntament de Gavà que "*Tenemos derecho a esos documentos, los cuales están todos digitalizados y centralizados, con lo que, para más inri, darnos los informes solo conlleva adjuntar un par de carpetas en un mail.*" Res oposa, doncs, a que l'accés als informes ho sigui en format digital, i si es disposa d'una eina de gestió d'expedients electrònics com la que es fa referència a la resolució de l'ajuntament, no serà complex elaborar aquest fitxer digital, o almenys, prestar a la persona regidora reclamant l'assistència i formació que li sigui precisa per al domini de l'eina informàtica necessari per accedir als informes que hi estan penjats. I si no son tots els elaborats al 2019, com afirma el propi Ajuntament en la seva resolució de 21 de gener, aleshores caldrà indicar la via de consulta de la resta d'informes. L'Ajuntament no ha al·legat que puguin concórrer límits a l'accés, i no és previsible que així sigui. Cal recordar que només podria restringir-se eventualment l'accés d'una persona regidora en cas que la informació pogués vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge, o quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Informes. Reclamació contra desestimació. Règim especial d'accés. Silenci administratiu. Tasca complexa d'elaboració. Petició de concreció.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego



Antecedents

1. El 23 de gener de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 66/2020, presentada per un regidor de l'Ajuntament de Gavà contra el mateix Ajuntament de Gavà, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 23 de desembre de 2019 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Gavà: *"Accés i còpia de tots els informes del 2019 realitzats tant per Secretaria com per Intervenció, així com els informes conjunts realitzats per ambdues"*.
3. El 21 de gener de 2020 l'Ajuntament de Gavà notifica a la persona reclamant la resposta a la seva sol·licitud de 23 de desembre: *"En resposta a la seva sol·licitud de 23 de desembre de 2019, amb número de registre 38429, i basant-nos en les resolucions de la GAIP d'11 de febrer de 2016 i la 544/2019, donada la seva petició genèrica d'informació, l'informem que no podem atendre-la ja que comporta una tasca complexa d'elaboració. De totes maneres, té a la seva disposició els informes relatius a totes les juntes de govern i plens al programa de gestió d'expedients Esign al qual té accés com a regidor de l'Ajuntament de Gavà. De la mateixa manera, si necessita un informe concret que no correspongui ni a les juntes de govern ni al ple, prego que ens hi indiqui per poder-li facilitar."*
4. La Reclamació presentada el 23 de gener de 2020 posa de manifest el següent: *"...Tenim els (informes) que afecten temes estrictament del ple (que son la minoria) ja que ens els donen pel Ple; però no tenim els que afecten les Juntes de Govern i els contractes menors (ambdues matèries comporten la majoria d'informes) ja que no tenim accés als expedients administratius (tot i que el govern de Gavà digui falsament que sí). A més aquesta petició l'estem realitzant en el marc d'una investigació sobre varis possibles casos de prevaricació, ..."*
5. El 28 de gener de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Gavà i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la Reclamació.
6. Després de reclamar la informació, el 20 de febrer de 2020, l'Ajuntament de Gavà fa arribar a la GAIP l'Informe en relació amb la Reclamació 66/2020 on es posa de manifest el següent: *"... La resposta a aquesta petició es va fer el 21 de gener de 2020, dins del termini de temps que marca la Llei 19/2014, en els articles 33 i 36. A la resposta li explicàvem que tenia a la seva disposició tots els documents que ens demanaven. Hem de tenir en compte que com a Grup Municipal tenen*



accés a totes les eines necessàries per tal de poder tenir de manera física i electrònica els documents demanats. Per motius de sostenibilitat, transparència i complir les lleis 39/2015, en l'article 70 – Expedient Administratiu (on indica que ha de ser electrònic), vam optar per l'opció electrònica. Davant de la situació de reclamació per part del (Sr.) X davant la GAIP, volem posar en el vostre coneixement com s'ha desenvolupat tot el procés i la documentació que li hem fet arribar a X des de l'Ajuntament de Gavà.”

Finalment l'informe de l'Ajuntament de Gavà indica que es facilita còpia de la documentació enviada a la persona reclamant consistent en la comunicació de resposta facilitada al reclamant el dia 21 de gener de 2020 i reproduïda a l'antecedent 3.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i règim d'accés de les persones electes locals a la informació pública de la seva Corporació.*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la Disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes



voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1ª: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La Disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, “aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui” (punt 2 de la Disposició final primera).”

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que “tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.”, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers” (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés



dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pot vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit

2. *Sobre el termini per resoldre les sol·licituds d'informació dels electes locals, la complexitat d'elaboració de la informació reclamada i la petició de concreció de la sol·licitud.*

Tal i com s'ha indicat en el FJ anterior, els electes locals tenen un règim especial d'accés, que és el que resulta d'aplicació directa i principal en la tramitació de les seves sol·licituds d'informació, regulat a l'article 164 TRLMRLC, el qual disposa el següent:

"Article 164

Dret d'informació



164.1 Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.

164.2 Els serveis de la corporació han de facilitar directament informació als membres de les corporacions quan:

- a) Exerceixin funcions delegades i la informació es refereixi a assumptes propis de llur responsabilitat.*
- b) Es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres.*
- c) Es tracti de l'accés a informació o documentació de la corporació local que sigui de lliure accés als ciutadans.*

164.3 En els altres casos, la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents:

- a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge.*
- b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial.*

164.4 El que disposen els apartats anteriors s'entén sens perjudici de l'obligació de facilitar a tots els membres de la corporació la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria. Quan es tracti d'un assumpte inclòs per declaració d'urgència, s'haurà de distribuir, com a mínim, la documentació indispensable per poder tenir coneixement dels aspectes essencials de la qüestió sotmesa a debat.

164.5 Els membres de la corporació tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual tenen accés. Aquesta còpia es pot obtenir en format paper o bé en el suport tècnic que permeti d'accedir a la informació requerida.

164.6 Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers.”

Per tant, els electes locals tenen, en relació amb l'accés a la informació de la seva pròpia Corporació, un règim d'accés reforçat (termini més breu i catàleg de límits a l'accés molt reduït) en comparació amb el règim general d'accés establert a l'LTAIPBG, que deriva de la consideració jurisprudencial de què aquest dret d'accés a informació forma part indissoluble del *ius in officium* i, per tant, és una manifestació del dret fonamental a la participació política de l'article 23 de la Constitució. I és aquest



règim especial d'accés el que l'Ajuntament ha d'aplicar quan la sol·licitud d'informació la fa una persona regidora, i no pas l'LTAIPBG.

La indeterminació de la resposta donada a la persona regidora reclamant fa que sigui difícil determinar la fonamentació jurídica de la resolució i el seu propi sentit. D'entrada, no es tracta d'una resolució formal, sinó d'una carta que no conté indicació de les vies de recurs. La carta afirma que la sol·licitud no pot ser atesa perquè comporta una tasca complexa d'elaboració, cosa que semblaria indicar que s'està inadmetent a tràmit per aquesta causa, prevista a l'article 29.1.b LTAIPBG. Seguidament, però, indica la via de consulta dels informes relatius a les juntes de govern i plens, a través d'un programa de gestió d'expedients al qual la persona reclamant hi tindria accés, de manera que semblaria deduir-se'n que es produeix una comunicació de la informació per indicació de la via per accedir-hi, possibilitat aquesta prevista per l'article 34.7 LTAIPBG per als casos en què s'estima plenament i íntegrament la sol·licitud (que no és el cas). Finalment, el tercer paràgraf de la carta s'ofereix a donar la informació si la persona reclamant identifica un informe concret que no es correspongui ni a les juntes de govern ni al ple, el què es podria assimilar a una petició de concreció d'una sol·licitud imprecisa, prevista a l'article 28 LTAIPBG. Però, en realitat, cap d'aquestes previsions legals són aplicables al cas, tal i com seguidament es justificarà.

L'article 164.3 TRLMRLC estableix que el termini de què disposa l'administració per resoldre les sol·licituds d'informació dels electes locals és de quatre dies a comptar des de la presentació de la sol·licitud (registrada el 23 de desembre de 2019), transcorreguts els quals la sol·licitud s'entén estimada per silenci. D'acord amb això, cal refutar l'al·legació de l'Ajuntament quan diu que "*... La resposta a aquesta petició es va fer el 21 de gener de 2020, dins del termini de temps que marca la Llei 19/2014, en els articles 33 i 36*". Ben al contrari, la resposta donada al regidor quasi bé un mes després de la seva sol·licitud és extemporània i es produeix un cop ha operat el silenci administratiu amb efecte estimatori, de manera que la resolució expressa extemporània posterior no podria ser contrària a aquest sentit estimatori, tal i com disposa article 24.3.a de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques: "*a) En els casos d'estimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior a la producció de l'acte només es pot dictar en cas de ser confirmatòria d'aquell*". Doncs, bé, la resolució (si se'n pot dir així de la carta de resposta) de 21 de gener, no es pot considerar un acte confirmatori de l'estimació plena presumpta, ja que expressament es diu que no es pot atendre la seva sol·licitud i imposa realitzar una nova sol·licitud d'un informe concret per atendre-la.

D'altra banda, la invocació que fa l'Ajuntament de què la sol·licitud d'informació li comporta una tasca complexa d'elaboració per justificar que no la pot atendre, no s'adequa a l'article 164 TRLMRLC, que no preveu, a diferència del règim general de l'LTAIPBG (article 29.1.b), que la tasca complexa d'elaboració pugui motivar la inadmissió de les sol·licituds d'informació d'una persona regidora. Com ja ha quedat establert, el règim d'accés dels regidors i regidores és una manifestació d'un dret fonamental



i es garanteix en unes condicions privilegiades en relació amb el règim general, de manera que no solament els límits són notablement més reduïts, sinó que tampoc es contempen a la legislació de règim local causes d'inadmissió per restringir-lo. Això sens perjudici que, en relació amb la sol·licitud objecte de reclamació, no sembla que hagi de ser complex recopilar uns informes d'Intervenció i de Secretaria que deuen estar perfectament identificats i arxivats. En aquest sentit, cal refutar que pugui ser equiparada la complexitat d'elaboració amb el volum d'informació demanat, i si bé podria justificar una certa demora en el lliurament de la informació pel temps necessari en recopilar-la, no pot justificar la desestimació de l'accés.

Resulta també estrany al règim d'accés dels electes locals la petició de concreció que l'Ajuntament va fer a la persona reclamant, després d'afirmar que la seva petició era genèrica, requerint-lo a identificar l'informe que volia consultar. Fins i tot si fos aplicable l'LTAIPBG al cas, la petició de concreció de la sol·licitud prevista a l'article 28 està reservada per a les sol·licituds que són imprecises, i aquesta no ho és, sinó que és perfectament clara en la seva formulació: tots els informes d'Intervenció i de Secretaria, o d'ambdós òrgans conjuntament, del 2019.

Invoca l'Ajuntament com a mínima fonamentació de la seva resposta desestimant la sol·licitud per ser genèrica i comportar una tasca complexa d'elaboració, la Resolució de la GAIP 544/2019. Però el cert és que en aquesta Resolució res s'hi diu que pugui justificar la posició de l'Ajuntament. En primer lloc, perquè en aquell procediment, la persona reclamant no era una persona regidora, i per tant, no actuava en exercici d'un dret fonamental a la participació política i sotmès a la legislació de règim local (article 164 TRLMRLC). Seguidament, perquè en aquell cas, l'objecte de la reclamació era veritablement inconcret (s'havia estimat i lliurat la informació clarament identificada, i el que restava com a objecte de reclamació era la referència a qualsevol altra informació ambiental que hi estigués relacionada. I fins i tot admetent això, la Resolució és clara en pronunciar-se en sentit contrari a l'Ajuntament de Gavà: *“El caràcter excessivament genèric o imprecís de la sol·licitud no justifica, tanmateix, denegar o desatendre el dret d'accés a la informació. En aquests casos és procedent aplicar allò que estableix l'article 28 LTAIPBG. (...) Per tant, el que hauria d'haver fet l'Ajuntament a la vista dels termes sens dubte imprecisos o genèrics en què es formula la sol·licitud de qualsevol informació ambiental en l'àmbit del PDU de la Colònia Güell, és demanar a la persona sol·licitant una major concreció de la informació a la qual vol tenir accés i ajudar-la (prestar-li assistència i assessorament) a aquests efectes. Les actuacions per a la concreció de les sol·licituds d'informació pública previstes per l'article 28 LTAIPBG són veritables deures, tant per a l'Administració sol·licitada (a qui l'apartat primer d'aquest article obliga a demanar la concreció i l'apartat segon l'obliga a prestar assessorament i assistència a la persona sol·licitant per dur-la a terme), com per a la persona sol·licitant, a qui es pot considerar desistida del procediment si no participa en aquesta tasca de concreció de la sol·licitud. (...).”*

Per tant, el que vindria a mostrar el precedent citat per l'Ajuntament és, en tot cas, que l'Administració hauria d'haver ajudat a la persona reclamant a concretar la sol·licitud, si el motiu de no atendre-la fos



que era imprecisa, però no desestimar-la per aquest motiu, i en aquest sentit es va pronunciar la Resolució 544/2019 de la GAIP, que va estimar el dret d'accés a la informació reclamada.

En darrer terme, cal abordar la resposta donada a aquesta Comissió per l'Ajuntament de Gavà, que difereix de la resposta que va obtenir la persona reclamant en el seu dia. Diu el més que concís informe de l'Ajuntament de Gavà, després de sostenir que va donar resposta dins del termini legal per fer-ho, cosa que ja ha quedat desacreditada, el següent “ **3-** *A la resposta li explicàvem que tenia a la seva disposició tots el documents que ens demanaven.*

4-*Hem de tenir en compte que com a Grup Municipal tenen accés a totes les eines necessàries per tal de poder tenir de manera física i electrònica els documents demanats.*

5-*Per motius de sostenibilitat, transparència i acomplir les lleis 39/2015, en el article 70 – Expedient Administratiu (on indica que ha de ser electrònic), vam optar per l'opció electrònica. “*

Aquest informe afirma literalment que s'ha posat a disposició de la persona reclamant la totalitat de la informació reclamada, i que els grups tenen accés físic i electrònic als documents demanats. Això, però, és contradit per la persona reclamant, que afirma que solament tenen accés als informes que van al Ple, i es contradiu igualment amb la pròpia resolució prèvia de l'Ajuntament, que afirmava que només es trobaven directament consultables els informes que van al Pla i a la Junta de Govern local, i que l'accés a la resta li suposaria una tasca complexa d'elaboració.

Pel que fa a la justificació de tenir els expedients en format electrònic, res s'hi objecta, ni res se'n desprèn als efectes de la qüestió que aquí s'analitza. De fet, la persona reclamant ha manifestat de forma expressa en l'escrit de reclamació que es va traslladar a l'Ajuntament de Gavà que “ *Tenemos derecho a esos documentos, los cuales están todos digitalizados y centralizados, con lo que, para más inri, darnos los informes solo conlleva adjuntar un par de carpetas en un mail.*” Res oposa, doncs, a que l'accés als informes ho sigui en format digital, i si es disposa d'una eina de gestió d'expedients electrònics com la que es fa referència a la resolució de l'ajuntament, no serà complex elaborar aquest fitxer digital, o almenys, prestar a la persona regidora reclamant l'assistència i formació que li sigui precisa per al domini de l'eina informàtica necessària per accedir als informes que hi estan penjats. I si no son tots els elaborats al 2019, com afirma el propi Ajuntament en la seva resolució de 21 de gener, aleshores caldrà indicar la via de consulta de la resta d'informes.

L'Ajuntament no ha al·legat que puguin concórrer límits a l'accés, i no és previsible que així sigui. Cal recordar que només podria restringir-se eventualment l'accés d'una persona regidora en cas que la informació pogués vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge, o quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumari (article 164.3 TRLMRLC). Per tant, tret que es justifiqui que l'accés a algun d'aquests informes que es reclama vulnera algun d'aquests límits, s'ha de permetre l'accés a tots els informes reclamats, per bé que s'ha de recordar que els membres de la corporació han de respectar la

confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers, d'acord amb l'apartat 6 de l'article 164 TRLMRLC.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de febrer de 2020, resol per unanimitat,

1. Estimar la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia digital dels informes emesos pel Secretari, per l'Interventor, o per ambdós, durant el 2019, o a ser assistits en la forma de consultar-los i descarregar-los en línia, si escau.
2. Requerir l'Ajuntament de Gavà a que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de cinc dies.



3. Requerir l'Ajuntament de Gavà a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de cinc dies.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 67/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.